

ANEXĂ

Viața pe scurt a părintelui schimonah Ioanichie Pârâială (1908-1992)

Părintele Ioanichie s-a născut într-un sat lângă Râmnicu Sărat. A stat câțiva ani în Mănăstirea Ciolanu din județul Buzău, apoi împreună cu sora sa, maica Magdalena, au venit în Țara Sfântă. A stat la Ierusalim la Mormântul Domnului, la Peștera Nașterii Domnului din Bethleem și la Mănăstirea Sfântului Sava, unde a cunoscut pe Sfântul Ioan Iacob. La Peștera Colomona, lângă Marea Moartă, aproape de Valea Iordanului, s-a dus și cuviosul Ioanichie ca ucenic al Sfântului Ioan Iacob și i-a rămas intim și credincios, până la moartea Sfântului în 1960. Englezii i-au închis pe toți monahii români, germani, italieni într-un lagăr pe toată durata războiului al doilea mondial. Aici au fost și cuviosul Ioanichie împreună cu Sfântul Ioan Iacob. După lagăr ambii au revenit în Mănăstirea Sfântul Sava: după un timp au luat în primire Biserica română de la Iordan timp de 5 ani, după care s-au retras în pustie la Peștera Sfânta Ana deasupra pârâului Horat. În Peșteră, vara era foarte cald și iarna foarte frig: Sfântului Ioan Iacob fiind și bolnav, cuviosul Ioanichie a avut grijă de el.

După moartea Sfântului, cuviosul Ioanichie s-a retras în Mănăstirea Sf. Gheorghe Hozevitul și s-a ocupat cu editarea scrierilor Sfântului Ioan Iacob, tipărind două volume: „Hrană duhovnicească”, Ierusalim, vol.I în 1968 și vol.II în 1970, ce cuprind numai o parte din opera Sfântului Ioan. În 1980 a asistat la descoperirea Moaștelor întregi ale Sfântului Ioan - depuse în Biserica Sfântului Ștefan - și de atunci a stat lângă Moaștele Sfântului până la moartea sa. Părintele Ioanichie era foarte necăjit că nu se găsesc români care să stea la Hozeva lângă Moaștele Sfântului. Părintele Visarion de la Mănăstirea Putna a stat un timp, dar a părăsit postul și în prezent nu se mai află nici un român la Hozeva.

Sfântul Ioan Iacob și ucenicul său, schimonahul Ioanichie, au fost apărători ai calendarului pe stil vechi. În anul 1924 Patriarhii Bisericilor Ortodoxe au schimbat calendarul Iulian, îndreptat de Sfinții Părinți la întâiul Sinod ecumenic, cu cel Gregorian ca să fie în acord cu Biserica din Apus. Au rămas cu

calendarul vechi Patriarhia din Ierusalim, întreaga Rusie, Sfântul Munte Athos, Serbia și parțial celelalte Biserici din țările ortodoxe. Această împărțire a Bisericii Ortodoxe în două și mai multe părți a dus la conflicte și certuri, făcându-se păcat mare.

În 1992 înainte de a muri, părintele schimonah Ioanichie a trimis ultima sa mărturie, despre „Măcelul de la Cucova”:

„Tulburările stiliste s-au aflat în discuția parlamentului. În 22 Decembrie 1935 distinsul nostru prieten, deputat de Cetatea Albă, d-nul Th. Iacobescu în urma intervențiilor d-lui Nicușor Graur a adresat domnilor miniștri de interne și justiție interpelări asupra următoarelor:

«În județul Putna, în tot timpul anilor 1934-1935 a fost dezlănțuită o adevărată teroare împotriva credincioșilor stilului vechi. Teroarea administrativă a culminat în măcelul de la Cucova: credincioșii Stilului Vechi din județele Putna, Bacău, Tecuci au hotărât ridicarea unei mănăstiri în jud. Putna cu autorizația primăriei Cucova. Având toate formalitățile legale îndeplinite, au cumpărat un teren prin act autentic făcut la primăria Sascut, au ridicat apoi mănăstirea și câteva chilii, împrejmuid totul printr-un gard. Începură șicane administrative ziua și noaptea, jandarmii încercând să pătrundă în curtea mănăstirii sub diferite pretexte insultând, amenințând și lovind. Credincioșii s-au plâns Ministerului de Interne, care a dat ordin la 14 mai 1935 legiunii de jandarmi Putna, să nu se mai amestece în chestiunile religioase și să le lase libertatea de manifestare a cultului lor.

Cu toate acestea la 27 mai, două săptămâni după ordinul de mai sus organele administrative și numeroși jandarmi au descins la Cucova cu hotărârea de a pătrunde cu forța în curtea mănăstirii. Credincioșii din interior s-au opus închizând porțile și comunicând că nu primesc să intre jandarmii înăuntru, fiindu-le teamă. A început atacul care s-a transformat în măcel. S-au tas focuri, s-au aruncat pietre, s-a izbit cu ciomege și topoare pentru a forța credincioșii să cedeze. Aceștia, fără cel mai mic act de violență, au ridicat doar icoana Maicii Domnului, strigând: „Omorâți-ne, primim moartea cu ochii!”. După o zi, jandarmii au pătruns în curte, omorând 5 oameni și rănind grav 27, devastând tot și distrugând icoane, cărți sfinte, odoare bisericesti etc. Astăzi pe locul unde a fost mănăstirea nu se mai găsește nimic. Totul a fost ras până la pământ.

SFÂNTUL IOAN IACOB ROMÂNUL - DIN IERIHON CATRE SION

Cei care au putut să scape au fost fugăriți prin pădure timp de două luni; cei prinși, în frunte cu cei răniți, au fost bătuți, maltratați, rași pe cap și cu bărbile tăiate. 40 de oameni au fost deținuți 4-5 luni, torturați pentru a mărturisi lepădarea de credința lor. Apoi Parchetul Putna a dat rechizitoriul împotriva lor pentru rebeliune în masă.

Întrebăm: au cunoștiință d-nii miniștri de interne și justiție de măcelul de la Cucova? Cine sunt autorii crimelor și ai barbariilor? Cine răspunde pentru sângele vărsat?>>

La Cucova a fost măcel în toată puterea cuvântului, unii nu voiau să se apere: asasinii sunt acoperiți: *credința se plătește cu sânge*. Eu am fost aici - m-am pus cu fața la pământ ca să scap cu viață.

Monahul Ioanichie, rugați-vă pentru mine, păcătosul"

